SVENSK MUSIKTIDNING.

N:r 15. | Redaktör och utgifvare: FRANS J. HUSS. Telefon: Vasa 619. | NORDISKT MUSIKBLAD. Stockholm den 1 Oktober 1897. | Expedition: Kungstensgatan 55. Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre. Annonspris 20 öre pr petitrad. | 17:e Årg.

Sigrid Arnoldson.

Det var en glad nyhet, som meddelades i somras, att Sigrid Arnoldson skulle i september återkomma till vår hufvudstad, hit inbjuden att medverka vid den konsert hos kronprinsen, hvilken skulle inleda festerna vid konungens jubileum, och att man då äfven skulle få höra henne på k. operan, hvars scen hon ej beträdt på sex år. Gästspelet har nu egt rum och afslutats, sedan hon denna gång likasom den förra sjungit i »Mignon», »Den vilseförda», »Barberaren» samt »Lakmé», och det säger sig sjelft, att den älskvärda konstnärinnan vid hvarje uppträdande inbergat en rik bifallsskörd; sådant är hon van vid i den stora musikvärlden, der hon lefver och verkar. Hos oss kan vår sånglärka ej vara bofast. Sedan hennes första utflykt ur boet, då hon som nittonåring gaf sin första konsert i början af november 1882, har hon endast, utom de nämnda gästspelen å operascenen, för jemt tio år sedan uppträdt på den serie konserter i Musikaliska akademien, å hvilka den redan då ryktbara sångerskan lät höra sig i sällskap med signor Padilla, violinisten Marsick och pianisten Arditi under Maurice Strakoschs direktion.

Att här framställa en biografisk teckning af fru Sigrid Arnoldson — hon är som man vet sedan åtta år tillbaka gift med sin impresario, hr Fischhof --- torde vara öfverflödigt, då hennes konstnärsbana vid föregående besök här skildrats i dessa spalter; men en kort öfverblick af hennes konstnärliga verksamhet, sedan hon sist gästade oss, torde ej sakna intresse och kompletterar föregående uppgifter.

Sigrid Arnoldson.

År 1891, då fru Arnoldson först i september och sedan i november lät höra sig på k. operan, konserterade hon äfven i Kristiania, i Göteborg och i flere landsortsstäder samt gaf i december på resa till utlandet en konsert i Köpenhamn för fullt hus. I början af år 1892 sjöng hon på Opéra comique i Paris med stor framgång Lakmé, och då hon så nyss framträdt hos oss i denna rol, må här anföras, hvad intryck hon gjorde dermed i Paris.

»Echo de Paris» yttrar sålunda: »Det är i hög grad fin och behaglig konst, som denna intagande artist presterar. Man har ändtligen återfunnit Delibes' arbete i hela sin poesi och sådant, som man ej hört sedan fröken van Zandts uppträdande härstädes.»

Rolen är, som bekant, skrifven för sistnämnda sångerska.

Kort derefter uppträdde Sigrid Arnoldson å samma scen för första gången som Carmen. Äfven i detta parti har hon skördat stort bifall, ehuru det från ett och annat håll säges, att det demoniska hos Carmen ej lämpar sig rätt för hennes naturel. Samma år under säsongen på Coventgarden-teatern i London framträdde hon i »Philemon och Baucis» och sjöng sedan i Wiesbaden och Strassburg med stort bifall Carmen och Rosina. År 1893 firade sångerskan triumfer i Monte Carlo, bland annat som Dinorah. En resande landsman skrifver härom: »Då jag i Stockholm hörde Sigrid Arnoldson, föreföll mig rösten alltför obetydlig, men när jag nu här, oförströdd, hör henne, är jag benägen att gå in på, att konsten i sin höjd uppväger den andra bristen. Och bland de många sångerskor jag hört, förefaller mig ingen ha öfverträffat henne i Dinorahs skuggaria. Men också var hon *understödd*, icke öfverröstad, af Monte Carlos berömda orkester. En skugga mot henne var stackars Adelina Patti i Julias parti. Hon tog sig, trots sina femtio år, rätt nätt ut, men hon är som skådespelerska underlägsen Sigrid Arnoldson och många andra.»

Samma år återfinna vi henne på Coventgarden i London.

I september samma år underrättades vi om att Sigrid Arnoldson, liksom andra »divor», skulle begifva sig öfver till Amerika. Impresarierna Abbey och Grau hade för en turné engagerat utmärkta krafter, bland hvilka äfven madame Melba samt hrr Lasalle och Jean de Reszké. Första uppträdandet skulle bli i Chicago, derifrån kosan skulle styras till Newyork, Kanada, Mexico och Kalifornien. Sigrid Arnoldson hade förbundit sig att sjunga tio gånger i månaden efter 5,000 francs för afton (enligt G. H. T.), hvilket för hela turnén skulle göra en summa af 300,000 francs. Dertill kom fri resa för fru Arnoldson med sällskapsdam, kammarjungfru och »kurir». Det förspordes nu här i maj 1894 att konstnärinnan i Chicago hänfört publiken som Cherubin samt jemte fru Eames och mr Reszke firat triumf i Massenets »Werther». Sophias parti i denna opera sjöng hon äfven på Metropolitan-operan i Newyork, der hon för öfrigt uppträdde som Baucis, Carmen, Micaela, Nedda m. fl. partier, såsom t. ex. pagen i »Figaros bröllop», hvarom »The World» yttrar: »En mera förtjusande Cherubino än fru Arnoldson kan man knappast tänka sig. I utförande, utseende och röst var hon den förtjusande, skälmaktige pagen och fylde alla ögats och örats allra högsta anspråk.»

Det säges dock äfven, att Metropolitan-operans enorma scen var för stor för hennes röst i somliga partier. Åter i London under säsongen samma år sjöng hon der Nedda i »Pajazzo», och kritiken tillerkänner henne företräde framför Melba i afseende på den dramatiska framställningen. Från England begaf sig konstnärinnan till Tyskland. Året derpå finna vi henne vid början af året i Zürich, der hon vid afskedsföreställningen som Mignon väckte sådan förtjusningsfeber, att — såsom det emellanåt händer divorna — studenterna spände hästarne från hennes vagn och drogo henne hem till hotellet. Samma år sjöng hon denna rol vid en galaföreställning i Nizza, Rosina i Graz och Budapest, der ingen sångerska efter Patti blifvit så hyllad. I slutet af året finna vi konstnärinnan i München och vid början af förra året i Moskva och Petersburg. Vid senaste kejsarkröningen i förstnämnda stad hörde Sigrid Arnoldson till de utvalda sångerskor, som bland många täflande fick illustrera den lysande festen med sin talang. Under gästspel i Tyskland förra hösten fick hon af storhertigen af Hessen efter en representation af »Carmen» mottaga guldmedaljen för vetenskap och konst, och i början af innevarande år erhöll hon en liknande medalj af hertigen af Sachsen-Altenburg. I fråga om sådana utmärkelser kunna vi erinra om att hon af vår konung 1891 fick emottaga medaljen »Literis et artibus».

I Petersburg och Moskva är fru Arnoldson ständigt engagerad under vintersäsongen, hvilken i Petersburg den 16 mars detta år inleddes med »Barberaren», der hon som Rosina rönte så ihållande bifall efter Dinoraharian i lektionsscenen, att — liksom här — hon föranleddes att äfven sjunga »Echo»-sången af Eckert och, då bifallet ej ville sluta, äfven »Näktergalen» af d'Alabieff. De roler, hvilka hon hade till uppgift att sjunga under denna säsong i den ryska hufvudstaden, voro dessutom Mignon, Carmen, Julia, Margareta i »Faust», Elsa, Manon, Violetta, Lucie, Dinorah, Cherubin, Nedda, Adina i »Kärleksdrycken» och Gilda i »Rigoletto». Om hon kom att sjunga alla dessa, är oss dock ej bekant. Man finner emellertid, att hon eger en omfattande repertoar, hvartill dessutom höra Adalgisa i »Norma», Zerlina i »Don Juan» och »Fra Diavolo» m. fl. I början af nästkommande december lär fru Arnoldson å nyo skola sjunga i Petersburg och då börja uppträdandet som Elsa i »Lohengrin».

Dessa ögonblicksbilder af fru Sigrid Arnoldsons konstnärsverksamhet sedan hennes sista hemlandsbesök kunna naturligtvis icke gälla som en fullständig teckning af densamma men torde intressera vännerna af vår älskvärda, talangfulla och berömda konstnärinna och hennes konst.

Då vi hoppas att snart få återse henne på vår operascen — kanske då på den nya operan —, önska vi blott, att hennes uppträdande här må omfatta andra eller fler än de fyra operor, hvari hon sjungit under sina båda gästspel härstädes, äfvensom att hennes nästa uppträdande här kan förberedas i så god tid, att vår värderade landsmaninna kan sjunga rolerna på sitt modersmål, hvarigenom hon skulle i ännu högre grad förvärfva sig publikens sympatier.

Musik under utställningen.

Den stora musikfesten.

(Forts. från nr 13.)

Tredje stora konserten i musikhallen inleddes med Alb. Rubensons konsertuvertyr »Drapa», ett verk, hvilket så i melodiskt och harmoniskt hänseende som till instrumentationen röjer frisk inspiration och talang. Hr Henneberg anförde. Derpå framträdde den ansedde danske komponisten P. E. Lange-Müller med ett fint orkesterstycke, »Sommernat ved Sundet» (ur op. 51), efterföljdt af sånger: »Improvisation om bord», »Muezzinens» (tornväktarens) sång ur »Ved Bosporus», op. 41, samt »Gjenboens sang» ur »I Mester Sebalds Have», op. 13, af hvilka i synnerhet den sista, enkelt behagliga sången väckte stort bifall. Sångerna utfördes af danske konsertsångaren, tenoren V. Bielefeld med kraft och smak. J. A. Josephsons bekanta »Islossningen» för manskör och orkester, med hrr Ödmann, Forsell och Smith i solopartierna, anfördes af hr Hedenblad. Första afdelningen slutade med Svendsens ypperliga D-dur-symfoni, alltigenom fängslande åhörarne genom sin liffullhet, melodiska skönhet och geniala orkestrering. Komponisten sjelf dirigerade och hyllades entusiastiskt. Stor talang i orkesterns behandling visade också Iver Holter i den »Suite» för stor orkester, som började konsertens andra afdelning. Denna är bildad af musiken till Goethes »Götz von Berlichingen» och består af »Hyldingsmarsch», »Scene i skoven», »Erotik», »Fehmgericht» (gammaltysk hemlig domstol) och »Festligt optog». Den omvexlande karaktäristiska musiken och ofta intressanta instrumenteringen, specielt i »Fehmgericht», väckte lifligt bifall. Komponisten, den utmärkte dirigenten för Kristiania musikförening, helsades ock med kraftiga applåder när han besteg dirigentpallen. Afdelningens andra nummer var Stenhammars pianokonsert, första satsen, utförd af tonsättaren och orkestern under hr Hennebergs ledning. Ehuru spelad på en utmärkt Malmsjöflygel tog sig konserten ej rätt väl ut i den enormt stora hallen. Ett ståtligt slutnummer var Gades inledningsscen till »Baldurs dröm» för soli, kör och orkester. Den utgöres af vexlande sång mellan Brage

(hr Lundqvist) och gudarne, en hyllning af »Hærfader Oden». Numret dirigerades af danska Cæcilia-Foreningens ledare Fr. Rung.

Vid slutet af denna, den sista af de stora konserterna, hyllades konungen, som bevistat dem alla, med kungssången.

För programmen till de tre mindre konserterna i Musikaliska akademien, hvilka hedrades af kronprinsens närvaro, ha vi också redogjort i nr 11 och 12, musikfestnumret. Dessa anordnades nationelt med danskt program å den första sedan norskt och sist svenskt.

Första konserten, danskarnes, inleddes med en stråkqvartett af en yngre komponist Carl Nielsen (född 1865). Den i nyare stil skrifna qvartetten utfördes mästerligt af »Neruda-qvartetten» (A. Svendsen, H. Möller, Chr. Petersen och F. Neruda), som jemte fru Agnes Adler äfven utförde slutnumret, en melodiös, vacker pianoqvintett af Otto Malling (född 1848). Intet af dessa verk ha, oss veterligen, offentligen spelats här förut.

Ett tredje instrumentalnummer var Gades D moll-sonat, spelad af fröken Stockmarr och hr A. Svendsen. Fjerde numret var särdeles märkligt och utgjorde dessa konserters glanspunkt. Det bestod af körnummer a capella, utförda af Cæcilia-Foreningens madrigalkör, bildad och anförd af Fr. Rung. Nummerna bestodo af: a) To gamle Folkeviser (bearbetning i gammal stil för blandad kör af Thom. Laub): »Liden Kirstens dans» och »Ramund»; b) To Madrigaler, för trestämmig kör, en af Hans Brachrogge († c. 1630), en af Magnus Pedersön († c. 1623), båda med italiensk text, samt c) J. P. E. Hartmann: To Folkevise af E. v. d. Recke. Föredraget af dessa sånger var så fulländadt, att det ovilkorligen framkallade entusiastiskt bifall. Intressanta och ovanliga att höra voro de gamla sångerna i och för sig. Programmet upptog för öfrigt solosånger af Rosenfeld, Bechgaard och P. Heise, förtjenstfullt sjungna af fröken Johanna Krarup-Hansen, fru Elma Hornemann och hr Bielefeldt.

Andra konserten, norska aftonen, infattades mellan Griegs stråkqvartett (op. 27), som blef en triumf för Aulinska qvartetten, och Joh. Svendsens förträffliga stråkqvintett, op. 5, mästerligt utförd af Neruda-qvartetten jemte hr K. Pedersen-Sandby vid andra altviolen. Instrumentalmusik i nyare norsk stil för violin och piano var representerad genom sonat af Sinding och en suite af Eyvind Alnæs, båda utförda af den här förut bekante framstående pianisten Martin Knudzen och hr Gust. Lange, i hvilken man fick lära känna en mycket god violinist. Af norsk solosång fick man höra Kjerulfs »Sövnen» och »Ingrids visa», Ellings »Hjernespind», »Elsk» (»Kjærlighed») och »Sporven» (»Spurven»), de sista på folkdialekt, Agathe Bacher-Gröndahls »Mainat», »Höst på heien», »Liden Kirsten» och »Viol», alla föredragna af fru Dagmar Bosse-Möller — som bekant, född norska — och hr Stenhammar som ackompanjatör.

Tredje konserten blef, af tillbörlig artighet mot våra nabor, svenskarnes. Att till deras kammarmusik på programmet valdes Normans pianosextett i A moll (för piano, två violiner, alt, violoncell och kontrabas, op. 29, manuskript) och F. Berwalds stråkqvartett i Ess dur, var i sin ordning. Båda erhöllo utmärkt återgifvande, den förra af vår skicklige pianist Lennart Lundberg och hrr Fr. Book, Sundqvist, Bergström, Andersen och Stanék, den senare af Aulinska qvartetten. Bland vokalnumren förekom en körsång, »Vårregn», för fruntimmersröster med piano (op. 22, nr 1) af dr K. Valentin, sjungen af Filharmoniska sällskapet i Göteborg under ledning af dess anförare, tonsättaren. Den anslående, väl utförda körsången vann rikt bifall, som också egnades solosångerna och dem som föredrogo dessa. Vi uppräkna dem här jemte tonsättare och exeqverande: A. F. Lindblad: »Den skeppsbrutne» (fröken Sidner), »En vårdag» (Ödmann), »Skjutsgossen på hemvägen» (fru D. Möller); E. Åkerberg: »Sommersol» (fröken Sidner); E. Sjögren: »Fogden på Tenneberg» (hr Lundqvist); Is. Dannström: »Tröstepolska» (fru D. Möller); V. Peterson-Berger: »Höstsång»; A. Körling: »Hvad mig till dig så mäktigt drog» (hr O. Lejdström); John Jacobson: »Vårsång»; Hallström: »En liten visa» (båda af grefvinnan M. Taube); Svedbom: »Sten Sture»; E. G. Geijer: »Den nalkande stormen», de båda sistnämnda sjungna af hr Lundqvist, som efter det stormande bifall hans sång och sångnummer framkallade, derefter uppstämde »Du gamla, du friska, du fjällhöga nord», hvilken sång med hans välkända varma och kraftiga föredrag blef en värdig afslutning af den i allo lyckade *Andra nordiska musikfesten.*

Andra konserter.

Den stora musikhallen öppnades sedan i första veckan af juli för *Svenska Sångarförbundets i Amerika Elitkör,* hvilken gaf två konserter för fulltalig publik under lifligt bifall, första konserten i närvaro af konungen, som vid inträdet i k. logen helsades med kungssången »Ur svenska hjertans djup». Starka och friska röster, förträfflig ensemble och god nyansering utmärkte körens prestationer såväl i sin helhet, som i de mindre afdelningarne Svithiods sångarklubb och Svenska Gleeklubben. Med körsångerna, de flesta naturligtvis gamla bekanta, omvexlande solosång utförd af operasångaren C. F. Lundquist, väl bekant för sångarne sedan hans amerikanska konsertur. Nyheter på programmen voro de intressanta amerikanska sånger, hvarmed de afslutades, konserterna dirigerades af musikdirektör John R. Örtengren. Till närmare redogörelse för programmen saknas här utrymme. De tillämnade matinéerna, symfonikonserterna af k. hofkapellet samt serien af kulturhistoriska teaterföreställningar i den stora Trädgårdshallen vid Teater- och Musikutställningens paviljong kunde icke realiseras. Deremot lät Bellmanskören under dir. Er. Åkerbergs ledning höra sig der några gånger i sommar, äfvensom Stockholms Allmänna sångförening under anförande af dir. Albert Lindström.

En större »Concert russe» föranstaltades i denna lokal d. 8 juli, »utställningens ryska nationaldag» af ryske kapellmästaren Cor de Las, kommisarie för den Beckerska flygelutställningen i stora industrihallen. Vid denna biträdde en större orkester af våra hofkapellister m. fl. samt fruar D. Möller och Lindblom-Torpadie, den förra med sånger af Rubinstein (»Es blinkt der Thau» och »Sehnsucht»), den senare med ett par romanser af Tschaikowsky, ackompanjerade af hr Cor de Las, som visade sig vara en god pianist. Orkesternumren utgjordes af Glinkas vackra uvertyr till »Russlan och Ludmilla» samt Capriccio brillante öfver temat »La Jota Aragonesa», Air de ballet ur Rubinsteins »Ferramors» och Tschaikowskys »Ouverture solenelle 1812». Bland åhörarne märktes Kristina Nilsson, grefvinna Casa de Miranda, som denna sommar besökt hemlandet och hufvudstaden, der hon uppehöll sig en vecka.

Den stora sångarfesten.

I dessa dagar har slutligen den stora musikhallen högtidligen slutat uppfylla sin bestämmelse med *Första allmänna Svenska Sångarfestens* afhållande derstädes 22 och 23 september, i slutet af kungajubileets vecka. Konserterna bevistades af konungen med sina främmande furstliga gäster, kronprinsparet, prins Carl med gemål och prins Eugen. Vid konungens inträde uppstämdes kungssången fyrstämmigt med efterföljande hurrarop af den öfver 1,500 man starka kören, och derpå uppläste hr Personne en af Fr. Hedberg författad vacker prolog. Efter konserternas slut sjöng hela kören unisont »Du gamla du friska», åtföljd af konungens hyllning meddelst hurrarop och näsdukssviftningar af kören och åhörarne.

Båda konserterna inleddes med Josephsons »Vårt land» af hela kören, som äfven sjöng slutnumret, en Hymn med ord och musik af prof. C. R. Nyblom, i sin helhet görande god verkan. *Första konsertens* program innehöll vidare: N:o 2) Folkvisa (»Och jungfrun hon går i dansen»), I. Widéen: dryc-

kessång, utf. af Qvartettsångsällskapet i Helsingborg, dirig. af hr G. Boheman, 3) Söderman: »Bekransa bål'n» och C. M. Bellman: »Skåder hit», utf. af Göta Par Bricoles (i Göteborg) kör, dirig. af hr A. Löfgren, 4) A. Enderberg: Bröllopsvisa, E. Düring: Till natten, utf. af Düringska kören i Norrköping, dirig. af E. Düring, 5) Peterson-Berger, På fjället i sol, Bellman: »Undan ur vägen», utf. af Bellmanskören i Stockh., dirig. af E. Åkerberg, 6) Nordblom: Fäderneslandet, E. G. Geijer: Qväll och frid, utf. af hela festkören, dirig. af Iv. Hedenblad, 7) Josephson: Kyrie eleison, Wennerberg: Svensk frihetssång, utf. af Stockholms Allm. Sångförening, dirig. af Alb. Lindström, 8) Körling: Sten Sture, utf. af Par Bricoles i Stockholm kör, dirig. af E. Åkerberg; solister: hrr Gentzell och Forsell, 9) Wennerberg: »O Gud, som styrer», O. Lindblad: Dalkarlasång, utf. af Upsala Studentkårs Allm. sångförening, dirig. af Iv. Hedenblad. *Andra konsertens* program: N:o 2) Söderman: »Och fast du svikit», utf. utaf Målaresångföreningen i Stockh., Folkvisa (Hej dunkom»), utf. af Typografiska föreningens i Stockh. kör, Josephson: »Hell Sverige», utförd af sistnämda kör och Målarsångfören. i Sthlm: dirig. J. Wibergh. 3) O. Lindblad: Sångfåglarne, Folkvisa (»Om dagen vid mitt arbete»), utf. af Luleå Musiksällskaps manskör, dirig. af S. V. Westerlund, 4) A. M. Myrberg: Röster i skogen, V. Svedbom: Grönbergens visa, utf. af Qvarttsångareförbundet i Stockh., dirig af J. Ullstedt, 5) Söderman: Visa i folkton (»Nog mins jag»), Hedenblad: »I gamla Svea land», utf. af Sångsällsk. O. D. i Upsala, dirig af Iv. Hedenblad, 6) Crusell: »Hell dig du höga nord!», Wennerberg: »Hör oss Svea» utf. af hela festkören, dirig. af Iv. Hedenblad, 7) O. Lindblad: Stridsbön, Wennerberg: Svensk frihetssång, utf. af Norrlandskören, dirig. af G. Hultquist, 8) Josephson Rings drapa, Lindblad: Orpheus sjöng, utf. af »Septemberkören 1897» i Stockholm, dirig. af A. Kull, 9) H. Palm: Under rönn och syrén, Alfr. Berg: Stjernsången, utf. af Lunds Studentsångförening, dirig. af A. Berg.

Ett storartadt intryck gjorde vid dessa konserter den samfälda körens jemnt och väl utförda sånger, särskildt å den andra Wennerbergs »Hör oss Svea», som väckte en sådan bifallsstorm, att den måste omtagas. Svårt är att bestämma rangen mellan de särskilda körerna, dock kan man ej undgå att framhålla bland de större Göteborgs och Stockholms Par Bricolls körer, den utmärkta Bellmanskören härst., de upsaliensiska körerna, Lunds Studentsångförening, Norrlandskören, Sthlms Alm. sångförening och »Septemberkören 1897», denna sammansatt af mindre körer: teknologföreningens, medicinska föreningens, S. H. T:s och andra sångare i hufvudstaden. Äfven de mindre sångsällskapen från Helsingborg, Norrköping, Luleå och Qvartettsångareförbundet i Stockholm förtjena beröm. Af sångerna kunna särskildt framhållas såsom anslående: Bellmans »Skåder hit hit», Enderberg, »Bröllopsvisa», Peters.-Bergers »På fjället i sol», «Undan ur vägen», Körlings »Sten Sture», Wennerbergs hymn, Dalkarlasången, »Sångfoglarne», »Röster i skogen» Grönbergens visa», »I gamla Svea land», »Stridsbön», «Orpheus sjöng», »Under rönn och syrén», samt »Stjernsången», som dock tålt vid mera omvexling i bearbetningen.

För den 80 sidor omfattande programboken med historik, program, planer öfver musikhallen och förteckning öfver körer och deltagare skall i nästa nummer lemnas en kort redogörelse.

Musikbref från Paris.*

Musiklifvet i Paris sådant det yttrar sig uti konsertsalongerna står som bekant betydligt efter detsamma i Tysklands större musikcentra. Det skulle föra mig för långt att ingå i någon närmare utredning af de inre orsakerna härtill, orsaker, som nog betingas af nationella egendomligheter. Jag vill blott påpeka några yttre omständigheter, som utöfva ett depraverande inflytande på publiken och derigenom återverka på konsten. Här råder nämligen en verklig syndaflod af mer eller mindre dilettantmässiga konserter, ibland ända till fyra på samma dag, och publiken måste inbjudas, om den ej skall uteblifva. Efter hvilken måttstock konsten och dess utöfvare mätes, då publiken får gratis det, den frivilligt borde uppmuntra, inses lätt. Det allmänna medvetandet är så inpregneradt af detta »invitations»-system, publiken så depraverad af allt dilettanteri, den får till lifs, och led vid allt hvad konserter heter, hvilka den besöker af allt andra än konstnärliga motiv, att allt verkligt intresse för konsten så småninom måste förqväfvas i brist på själfva dess lifskraft, uppmuntran och sympati. Också har man nu bildat en förening i och för en reformation af ofvan antydda missförhållanden.

Konserter af värde äro snart räknade, dessa utgöras hufvudsakligen af de kända Lamoreux- och Colonnekonserterna, konservatoriets och operans konserter, som alla gifvas på samma tid hvarje söndag, samt några serier kammarmusikkonserter och en och annan solistkonsert.

I sanning ej mycket i ett samhälle som med eller utan skäl fått namnet »världens hufvudstad» och der så mycket på kulturens och konstens öfriga områden finnes koncentreradt.

* * *

Få hafva väl bättre än Berlioz fått erfara sanningen af ordspråket: »ingen är profet i sitt eget land», och likväl åtnjuter han numera i Frankrike en ständigt stigande popularitet. Hans namn ses mycket ofta på konsertprogrammen. Så kan hans »La damnation de Faust» glädja sig åt ej mindre än 105 uppföranden endast i Paris. Mr Colonne har förra höstsäsongen gifvit den flera gånger med anledning af femtionde årsdagen af första framförandet. Annars brukar han afsluta nästan hvarje säsong dermed. Under sistlidne mars månad har operan haft den på sitt program fyra gånger å rad. Som alla de stora orkesterkonserterna gifvas samtidigt, söndag eftermiddag, hade jag endast tillfälle till ett enda åhörande deraf, så mycket mera ledsamt som utförandet var det bästa på nästan alla händer. Faust i synnerhet sjöngs hänförande af mr Vaguet, som eger den härligaste tenor, den utsöktaste sångkonst och i likhet med mr Fournets (Mefisto) en frasering och ett textuttal, som man knappt drömmer om hemma i Sverige. Betydligt dem underlägsna voro de »artister», som utförde solopartierna i Beethovens nionde symfoni, spelad fyra gånger å rad hos Lamoureux. Äfven orkestern lät torr och körerna matta. Det är således ej alltid fest hos den om det franska musiklifvet annars så förtjente mr Lamoureux. Fullt värdig hans rykte var emellertid en »soirée Wagnerienne», som på ett lysande sätt afslutade säsongen. Programmet var för konsertsalen synnerligen lämpligt. Efter uvertyren till »Flygande holländaren» och det förtjusande förspelet till »Tristan och Isolde» sjöng m:lle Passama poetiskt och varmt »Träume», utomordentligt fint ackompanjerad af orkestern. Så följde uvertyrerna till »Tannhäuser» och »Parsifal» samt tredje akten ur »Valkyrian». Wotans afsked sjöngs med en bedårande intensitet och bredd i föredraget, utan ringaste forcering af mr Van Rooy från teatern i Bayreuth. Den intressanta konserten afslutades af »Marche funèbre» och »Brünnhildes död» ur »Götterdämmerung» samt uvertyren till »Mästersångarne». Bifallet var frenetiskt, parisarne kunna applådera, men så är Wagner fortfarande »très à la mode», nästan ständig gäst hos Colonne och Lamoureux, som hunnit med delar ur nästan alla hans operor under säsongen. Som solist hos Colonne har m:lle Ku tscherra varit engagerad. Hennes Brünnhilde i »Sigfrid» fann jag ej vidare tillfredsställande, såsom skrikig och forcerande i hög grad.

Naturligtvis äro meningarne delade om hvilken af de båda orkestercheferna,

* Detta brefs införande har blifvit fördröjdt af brist på utrymme i föregående nummer.

som tager priset som Wagnertolkare. För min del vore jag böjd att gifva det åt mr Lamoureux. Hans orkester visar alltid en berömvärd måtta, särskildt i fråga om messingen, så mycket mera anmärkningsvärd som placeringen af de olika stämmorna är allt annat än wagneriansk. En betydlig plats inrymma begge åt eklektismen, i synnerhet den franska. Hos Colonne hörde jag bland annat César Francks »Rédemption», en hänförande komposition, full af drömmande mystik, värd att ihågkommas af vederbörande i Sverige.

Under de sista Colonnekonserterna har Ysaye hänfört publiken med sitt fulländade utförande af bland annat Saint-Saëns' och Beethovens violinkonserter samt Bachs D-sonat. Vid samma tillfälle spelade den här så omtyckte pianisten Pugno Schumanns A-mollkonsert samt några egna, temligen betydelselösa kompositioner med schwung och glänsande teknik. De begge artisterna skola gifva fyra konserter tillsammans på Salle Pleyel. Bland annat komma sonater af Sjögren och Grieg att spelas.

Företager man en axplockning bland de många andra konserterna, finner man främst de stora orgelkonserterna i Trocadero, gifna af mr Guilmant, hvars spel på den världsberömda orgeln är en stor konstnjutning.

Af mycket vexlande värde voro de kammarmusikkonserter, jag varit i tillfälle att åhöra. Utförandet vittnar ej alltid om pietet och entusiasm för konsten. Man lär mången gång ej alls genera sig för att utelemna en eller annan sats, som man tror ej skall falla publiken i smaken. Vare dermed hur som helst, så får man i alla händelser ofta ett tydligt intryck af att denna publik är tillstädes endast för att förströ sig och som om detta inverkat på valet af kompositioner. Dessa, vanligen af fransk börd, äro ofta synnerligen flacka såväl till innehåll som form och synas egentligen vara afsedda att lemna exekutörerna tillfälle att briljera med sin teknik.

Ett lysande undantag utgjorde herrar Parent och Barettis konsert. Den ene är violinist, den andre violoncellist, begge konstnärer af hög rang. Första numret var tvenne satser ur en ofullbordad qvartett af Lekeu, en belgisk kompositör, som dog helt ung. Full af sjudande glöd och rik fantasi samt vittnande om en högst originel begåfning, gjorde den ett gripande intryck. Efter en trio af Schumann, spelad med elektriserande verve, följde en af Beethovens sista qvartetter.

Af alldeles egendomligt intresse var en af »Societée des anciens instruments» gifven konsert. Först fick man höra de fyra instrumenterna clavecin, viola d'amour, viola di gamba och vielle tillsammans i en sarabande af Muffat och rigaudon af Quantz, spelade med stil och förträffligt samspel. Mr Delsart utförde så med bred ton en förtjusande vacker sonat af Veracini. Tvenne sånger af Haydn, La Nymphe och Idylle, delikat föredragna af m:me Leroux, verkade som de läckraste små miniatyrer i Watteaus stil. Särdeles vackert och välljudande läto tvenne oboer och en basun i en präktig och af sprudlande lif fyld sonat af Händel. Den egendomliga vielle trakterades med stor skicklighet af mr Grillet i några små soli, mera kuriösa än vackra. Applåderna ville aldrig taga slut efter mr Diemers stilenliga och virtuosmessiga föredrag på clavecin af »le Reveil-matin» af Couperin och »Musette» af Rameau, en rigtig liten perla, som utmärkt harmonierade med klaverets korta men silfverklingande ton. Publiken var påtagligen fullkomligt fängslad af den stämning, som de gamla instrumenten och kompositionerna från 1700-talet framkallade. Det hela var också något som man ej så lätt glömmer.

G. S.

Dödsfall inom musik- och operavärlden 1896.

Arlberg, Fritz Georg Efraim, operasångare, sånglärare och komponist, född 21 mars 1830 i Leksand, död 21 febr. i Kristiania.

Bagge, Selmar, musikskriftställare och komponist, född 30 juli 1832 i Koburg, död 15 juli i Basel.

Barnby, Joseph, komponist, direktör för Guildhall-musikskolan i London, född 12 aug. 1838 i York, död 28 jan. i London.

Berndt, August, skådespelare, teaterdirektör, död 19 april i Stockholm nära 63 år.

Boorn, Eduard van der, utmärkt pianist och musikskriftställare, död 16 aug. i Lüttich, 67 år.

Bruckner, Anton, ansedd tonsättare, född 4 sept. 1824 i Ansfeld, död 11 okt. i Wien.

Buschop, Jules Auguste Guilleaume, belgisk tonsättare, född 10 sept. 1810 i Paris, död 10 febr. i Brügge.

Cagnoni, Antonio, italiensk operakomponist, född 8 febr. 1828, död 30 april i Bergamo.

Campanini, Italo, berömd tenorsångare, död 14 nov. på sin villa vid Parma, 70 år.

Conradi, Johan Gottfried, norsk musiker och komponist, född 1820 i Tönsberg, död 2 okt. i Kristiania. C. har verkat mycket för musiklifvets höjande i Norge genom bildande af sång- och orkesterföreningar; ledde abonnementskonserterna (1857—59) i Kristiania, har komponerat musik till dramat »Guldbrandsdöserne» och andra teaterstycken, sånger m. m.

Crouch, F. N., kompositör till den bekanta folkvisan »Kathlen Mavourneen», död i Baltimore 89 år. C. spelade som ung violin och violoncell. Blef sedan handelsresande och komponerade under denna verksamhet nämnda sång. 1849 kom han till Amerika. Han har skrifvit 200 sånger, deribland äfven »Dermont Artore» och »Sheila my darling Colleen» må nämnas. Han dog i fattigdom.

Dachs, Joseph, utmärkt pianist och musikpedagog, konservatorieprofessor i Wien, född 30 sept. 1825, död 5 juni.

Dorus-Gras, Julie Aimé Josephe, berömd koloratursångerska, född i Valencienne, död 90 år gammal.

Duprez, Gilbert Louis, berömd tenor och sånglärare, född 6 dec. 1806 i Paris, död 23 sept.

Faminzin, Alexander Sergiewitsch, rysk komponist och professor, född 1841 i Kaluga, död 6 juli i Ligowo vid S:t Petersburg.

Gumbert, Ferdinand, bekant sångkomponist, född 21 april 1818 i Berlin, död derst. 6 april.

Harris, August, bekant engelsk teaterledare och impressario, död 22 juni i Folkestone, 44 år.

Klafsky, Katharina, berömd tysk sångerska, född 19 sept. 1855 i Ungern, död 23 sept. i Hamburg.

Kufferath, Hubert Ferdinand, komponist och musikteoretiker, född 10 juni 1808 i Mühlheim a. d. Ruhr, död 23 juli i Brüssel.

(Forts.)

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. operan. Sept. 21, 22. 1) C. Nordqvist: *Jubileums-Festmarsch;* 2) V. Peterson-Berger: *Sveagaldrar,* sångdramatiskt festspel i fyra bilder (Svea, Saga, en mö: fruar Linden, Östberg, frök. Thulin; drotten, en yngling, en härold: hrr Sellergren, Ödmann, Lejdström. Drottningen, stum person). — 23. Thomas: *Mignon* (Mignon: fru Arnoldson, 1:a gästupptr.; Meister: hr Lemon). — 24. 1) C. Nordqvist: *Jubileums-Festmarsch;* 2) V. Peterson-Berger: *Sveagaldrar*; 3) Leoncavallo: *Pajazzo.* — 25. Rossini: *Barberaren i Sevilla* (Rosina: fru S. Arnoldson; Marcellina: fru Strandberg; Almaviva, Figaro, Bartholo, Bazil: hrr M. Strandberg, Forsell, Brag, Lejdström), 200:e gången. — 26. 1) Nordqvist: *Jubileums-Festmarsch*; 2) Peterson-Berger: *Sveagaldrar* (en härold: hr Forsell); 3) *Skuggbalett*; 4) Adam: *Nürnbergerdockan.* — 27. Mascagni: *På Sicilien.* Leoncavallo: *Pajazzo.* — 28. Delibes: *Lakmé* (Lakmé: fru S. Arnoldson; Mallika: frök. Nilson). — 29. Bizet: *Carmen* (Micaela: frök. Fernqvist, deb.). — 30. Gounod: *Faust.*

Dramatiska teatern. Sept. 22—24, 26, 27. *Mästerlotsens minnesdag,* tillfällighetspjes i en akt jemte förspel af Fr. Hedberg, musik af Ivar Hallström.

Arenateatern. Sept. 18, 20—27, 29, 30. Audran: *Lyckoflickan* (fru Norrie).

Musikhallen. Sept. 22, 23. *Första allmänna svenska sångarfesten.*

Galaspektaklet å k. operan den 21 sept. under kungajubileet erbjöd anblicken af en salong, så lysande och praktfull, att väl aldrig dess make förekommit i svensk teatersalong. Fonden af salongen var förvandlad till en stor kunglig loge, den vanliga kungl. logen upptagen af diplomatiska kåren, parkett och första raden strålade af glänsande uniformer och ordnar samt eleganta, juvelprydda toaletter. Vid konungens ankomst uppspelades af hofkapellet under förste hofkapellmästaren Nordqvists ledning en af honom komponerad ståtlig Festmarsch, hvari äfven framskymtade de norska och danska folksångerna, »Ja, vi elsker» och »Kong Christian». Derefter började hr Wilh. Peterson-Bergers för tillfället diktade och komponerade festspel med introduktion i form af en festmarsch med motiv ur operan, särdeles dess slutakt, ett verkligen utmärkt musiknummer. Innehållet är följande: 1:a akten. En grotta på en fjelltopp; genom öppningen synes i rödgul belysning ett fjell-landskap. Saga sitter spejande på en klippa. Svea träder upp till henne, bedjande om råd för den fest hon vill fira för drotten i Svithiod. Saga säger henne att i en fjerran skog ligger en yngling försänkt i trollsömn; likaså på ett skär i hafvet en mö. Dem måste hon väcka genom att gissa trenne af de många namn, som de bära. När de sedan af Svea införas inför drotten för att hylla honom, »då skall glädjen glamma, då får festen glans». (Ynglingen är en symbol af handlingskraften i framåtskridandets och lifsförädlingens tjenst, mön en bild af skönhetslängtan och idealitetssträfvan. Båda symbolisera de nya krafter och den förmåga till fortsatt utveckling på en högre nivå, som folket under drottens styrelse vunnit och samtidigt — såsom i fjärde bilden framhålles — folkets själ och folkets hjerta, hvilka inför drottens tron skola förena sig i tack för dess nya krafter).

2:a akten. Skog med en hydda och landtbruksredskap till höger; till venster ligger en yngling sofvande under en gran. Tomtar uppträda dansande och omgifva honom, sång af skogsandar höres bakom scenen. Svea framträder och nämner i galdrar eller besvärjelsesånger ynglingen vid namnen Kämpe, Höfding, Hjelte, medan naturandarne genom sång vilja hålla honom qvar i sömnen men besegras vid sista namnet, som väcker honom, hvarefter han följer Svea. 3:e akten. Haf med en klippa, på hvilken en mö hvilar. Ägirs döttrar simma i vågorna. Svea kommer i en båt med rödt segel till skäret och kallar mön med namnen Vif, Sångmö, Valkyria. Vid hvarje söker Ägirs döttrar qvarhålla henne, vid tredje namnet vaknar hon och stiger i Sveas farkost. (Trollsömnen skall vara symbol af folkets omedvetenhet om de nya krafter, som slumra i dess själ och hjerta; gissandet af namnen är bilden af det förlopp, hvarigenom folket blir medvetet om desamma).

4:e akten. Fornsvensk kungasal, upplyst af väggfacklor. Drotten och drottningen sitter i högsätet, omgifna af tärnor och hoffolk. Vid fondöppningen, hvarigenom man ser ett landskap med i månljuset glittrande vatten, står en härold. Drotten frågar tre gånger hvad han ser. Till sist ser han Svea med ynglingen och mön. De träda in och hylla drotten och drottningen. Folket instämmer och sköldmör uppföra en dans.

Innehållet är fyndigt och poetiskt tänkt, om än symboliseringen ej tål djupare granskning. Handlingen i pjesen är dock mycket stillastående och sömntyngd. Texten i allittererad eddastil är mycket förtjenstfull, dikten ledig, kraftig och poetisk. Musiken i Wagner-stil innehåller flere vackra melodiska strofer samt vittnar om stor förmåga att behandla orkestern och effektfullt blanda dess klangfärger. Som ledmotiv användes vid Sveas uppträdande »Du gamla, du friska» och »Ur svenska hjertans djup», när det talas om drotten. Dialogen mellan Saga och Svea, liksom den senares långa väckningsmonologer, verka tröttande; bästa musiken finna vi i tomtarnes balett och kören samt sista aktens slutscen. Ynglingens och möns (melodiskt lika) utrop i det de följa Svea utgör också en verksam musikalisk stegring. Som ett förstlingsverk för scenen är detta festspel särdeles aktningsvärdt och lofvande, helst om komponisten kan frigöra sig från Wagner-imitationen. Utförandet förtjenar beröm. Fru Östbergs sång klingade präktigt i Sagas parti, fru Linden var en ståtlig Svea med vackert dramatiskt sångföredrag. Hr Ödmann och fröken Thulin äfvensom hr Sellergren och härolden voro väl på sin plats med sina mindre partier.

Efter »Sveagaldrar» kom en vacker tablå, visande konungens bröstbild, bekransad af genier i höjden, medan krigare och sköldmör med blixtrande svärd och genier med palmqvistar och fanor vid tonerna af folksången bragte konungen en jublande hyllning, hvari publiken instämde.

Fru Sigrid Arnoldsons gästspel började under jubileumshögtidligheterna och kan anses ha fortsatt desamma. Vi ha förut nämnt hennes uppträdande i »Mignon». Under hennes förra gästspel påpekade vi hennes ypperliga, dramatiskt måttfulla framställning af Violetta i »Den vilseförda», som äfven nu inbragte henne rikt bifall. Som Rosina är hon förtjusande och sjöng med mästerskap Dinorah-arian, hvars inlägg, likasom den extra gifna Echo-sången, dock icke passar i stycke med det hela. Rossinis kvicka buffa upplefde nu 200:e föreställningen på k. operan. Fru Arnoldsons Lakmé är också en triumf för den intagande sångerskan, som jemte sin briljanta koloratur excellerar i dramatiskt uttrycksfullt och känslovarmt spel. Rösten kan hos henne ibland detonera och oscillera, men hennes sångkonst är beundransvärd, hennes framställning alltid fängslande.

Dramatiska teaterns festpjes, »Mästerlotsen», med musik af Ivar Hallström, ha vi ej haft tillfälle att göra bekantskap med.

På Arenateatern ger »Lyckoflickan» goda hus. Audrans musik är till många delar ovanligt god operettmusik, och sällan erbjudes i operetten sådana utmärkta sångkrafter som i denna fru Norries och hr Carlanders. Hr Strömberg är ytterst skrattretande som fursten, och äfven fröken Lindenau, den läspande, älskogssmäktande prinsessan, är på sin plats. Orkestern skötes väl under hr Halldéns direktion.

Från in- och utlandet.

Kungl. operan. En repris af »Muntra fruarna i Windsor» förberedes med hr Elmblad som Falstaff. Detta blir hans första uppträdande i någon rol, sedan han tillträdde regissörsbefattningen vid k. operan.

Komité i teaterfrågan. Då de bestämmelser, som af k. m:t meddelats beträffande verksamheten å de k. teatrarne samt dessas fasta och lösa egendom endast gälla intill slutet af det spelår, under hvilket den nya operabyggnaden varder färdig, har k. m:t nyligen uppdragit åt en komité att under iakttagande af de vilkor, som enligt riksdagens skrifvelse den 14 maj 1889 blifvit fästa vid beviljandet af det ordinarie anslaget till k. operan, inkomma med yttrande och förslag i fråga om sättet för uppehållande efter förenämnda tidpunkt af verksamheten å de k. teatrarne, dervid hänsyn jemväl bör af komitén tagas till det förhållande, att dramatiska teaterns nuvarande byggnad är af den beskaffenhet, att densamma ej vidare lämpligen bör användas för teaterverksamhet.

Till ordförande i komitén har förordnats kabinettskammarherren O. H. R. Printzsköld och till ledamöter hofintendenten C. A. K. Almlöf, öfverceremonimästaren, friherre C. Carlsson Bonde, t. f. chefen för k operan, kammarherren A. O. G. Burén, förste hofkapellmästaren C. Nordqvist, öfverbibliotekarien, grefve C. J. G. Snoilsky, sekreteraren vid Musikaliska akademien W. Svedbom, godsegaren W. Walldén och hofrättsrådet Th. Westrin.

Jubileumsmusik. Festerna vid konung Oscars 25-årsjubileum som regent togo sin början fredagen den 17 sept.

med minnesgudstjenst i Riddarholmskyrkan kl. 3,30 e. m. Till denna hade prof. Ivar Hallström skrifvit en särdeles högtidlig och vacker kantat med ord af grefve Snoilsky. Den utfördes under ledning af hofkapellm. Nordqvist. Orgeln spelades af kantorn i hofförsamlingen A. Lagergren, och sången utfördes af den s. k. »konungens kör» bestående af omkr. 15 damer och herrar ur societeten. I kören deltogo ock operasångarne Lemon, Lejdström och Bergström, samt en del af operakören. Kvinliga solopartier uttördes af grefvinnan Mathilda Taube och fröken Wretblad.

Den musiksoaré, som kronprinsen samma afton gaf för konungaparet och de främmande furstliga gästerna, diplomater, statsråden, officerare etc. med fruar anfördes af hofkapellmästare Nordqvist och hade följande program: 1) Norman: kröningsmarsch, 2) Hallström: aria ur »Den bergtagna» (grefvinnan Taube), 3) Söderman: »Kvarnruinen», ballad (hr Lundqvist), 4) J. Svendsen: »Sæterjentens söndag», arr. f. stråkork., 5) Gounod: Recit. och aria ur »Faust» (fru S. Arnoldson-Fischhof), 6) Grieg: Solveigs sang och I Dovregubbens sal ur »Peer Gynt», 7) Saint-Saëns: aria ur »Samson et Dalila» (fru Linden), 8) Hallén: Ballad ur »Gustaf Vasas saga» (hr O. Lejdström), 9) Svensk visa och Echosång af Eckert (fru Arnoldson-F.), 10) Donizetti: duett ur »Leonora» (hrr S. Smith och A. Ödmann).

Måndagen omkr. kl. 3 e. m. utfördes den förut nämnda, af dir. Lundh komponerade festkantaten med ord ur Tegnérs »Svea» inför konungen, hans furstliga gäster, kronprinsparet och deras söner, prins Carl med gemål och prins Eugen. Kantaten afsjöngs af den 125 man starka kören i »Hvita hafvet» å slottet under dir. Wibergs ledning, sedan förut folksången uppstämts under dir. Lundhs anförande. Den förtjenstfulla kantaten utfördes väl, och konungen frambar efter dess slut sitt tack till kompositören, hvilken förut till honom öfverlemnat ett fint textadt bundet exemplar af kantaten.

Onsdagen den 22 på middagen uppvaktades konungen af 1,600 studenter, hvilka med fanor och standar inryckte på borggården under kören »Sångarfanan åter höjes». Efter utförande af »Ur svenska hjertans djup» under ledning af Lundastudenternas anförare fil. kand. A. Berg, höll Upsala studentkårs ordförande, d:r O. E. Molin till konungen ett tal, hvilket af honom besvarades, hvarefter uppstämdes »Stå stark du ljusets riddarvakt» och till sist under aftågandet »Sjungom studentens lyckliga dag».

Äfven vid fackeltåget af deltagarne i den stora sångarfesten helsades konungen af dem med sång på borggården. Under rubrikerna »Från scenen och konsertsalen» samt »Musikpressen» omnämnes annan jubileumsmusik.

Sigrid Arnoldson skulle efter slutadt gästspel här resa till Kristiania för att der uppträda första gången den 4 oktober.

Utmärkelser. Sekreteraren vid Kgl. Musikaliska akademien, fil. dr V. Svedbom har blifvit utnämnd till kommendör af Vasaordens andra klass. Till riddare af Nordstjerneorden har utnämnts professor Julius Günther, till riddare af Vasaordens första klass kammarmusikus Anton Andersen, konsertmästarne Lars J. Zetterqvist och Tor Aulin samt musikdirektören vid högre allmänna läroverket i Karlstad Claes Vilh. Rendahl och organisten, musikdirektör Aug. Körling i Ystad. Vasaorden har äfven tilldelats professor Emil Hornæman i Köpenhamn och Nordstjerneorden åt kapellmästaren vid k. teatern derstädes Fr. Rung.

Medaljen »Literis et artibus» har tilldelats operasångerskan fröken Anna Karlson, kormästaren Max Strandberg, operasångaren Axel Sellergren och harpisten i k. hofkapellet Josef Lang.

Hr Oscar Lejdström, den värderade konsertsångaren och mycket anlitade sångläraren, har nu, sedan musiksäsongen och arbetstiden efter sommarferiernas slut inträdt, återtagit sin sånguudervisning. Se annonsen å sista sidan.

Dir. Aug. Elfåker, hvars hitflyttning efter mångårig verksamhet i Amerika vi nyligen omnämnt likasom hans afsikt att här meddela undervisning i orgelspel och musikteori, annonserar å sista sidan om dessa lektioner. Det har också kommit till vår kännedom, att han särskildt undervisar i spelande af orgelharmonium, hvilket instrument i de amerikanska och engelska hemmen mycket spelas tillsammans med pianot. Det fins äfven, som bekant, ett stort antal kompositioner och arrangementer för dessa instrument, som i förening bilda en vacker ensemble.

Ett nytt musikkapell i Berns' salong. Den 7 oktober börjar en ny, stor tysk musikorkester att konsertera i Berns' salonger. Orkestern, som kallas Berliner Concerthauses Orkester (f. d. Bilse's), står under anförande af kapellmästare Karl Meyder och utgöres af 60 man, deribland många solister. Det är meningen att emellanåt arrangera t. ex. en Wagnerafton, en symfoniafton etc.

Fru Ika Peyron, som i sommar vistats på Rügen, har der uppmärksammats såsom en af Sveriges mera bekanta tonsättarinnor i en tidningsartikel, som hufvudsakligen grundar sig på en biografisk uppsats om henne af H. G. S. uti vår fruntimmerstidning »Idun». Denna uppsats innehåller också en förteckning öfver den begåfvade tonsättarinnans musikverk, dem vi framdeles vid tillfälle skola omnämna. Många af dem ha utgifvits af svenska och norska förläggare. Äfven denna tidnings musikbilagor ha riktats med ett par sådana af »Ika»: en sång, »Löft dit hoved, du raske gut!», och ett litet pianostycke, »Un bibelot».

M. Fröbergs nybildade operasällskap, som började sin turné i Malmö den 1 september med stora tillrustningar och förhoppningar, råkade genast efter starten ut för en krach, då hr Fröberg saknade nödig ekonomisk basis för företaget. Personalen utgjordes af hrr Rud. Sellman, Axel Lindblad, Andrée, Hansen och Björklund, fru Andrée samt fröknarna Gerda Grönberg och Keyser, kapellmästare hr Herm. Berens, körrepetitör hr Leon. Andersson och en kör af 20 personer.

Repertoaren skulle bestå af operorna »Carmen», »Orfevs», »Den stumma», »Trubaduren», »Ernani» och »Faust», i hvilka båda förstnämnda fru Linden skulle utföra titelpartierna som gäst.

Efter det inträffade missödet lär operasångaren Oscar Lomberg ha öfvertagit ledningen af Fröbergs operaturné. Hr Fröberg har, som bekant, i många år varit direktör för en operettrupp, som med framgång uppträdt i Kristiania och i svenska städer samt äfven i Finland.

Till våra läsare.

Redogörelsen för de stora musikfesterna och kungajubileet ha så upptagit tidningens spalter i detta och näst föregående nummer, att till ett följande måste uppskjutas notiser från grannländerna och utlandet, musikpress och litteratur samt dödsfall inom musikvärlden. *Redaktionen.*

Musikalbum X

Pris 1 krona

fins till salu å Expeditionen, Kungstensgatan 56, 3 tr., samt i bok- och musikhandeln.

Innehåll: för piano: **G. Hägg:** *Vals-Arabesk,* **Karl Valentin:** *Om Våren,* **A. M. Myrberg:** *Berceuse,* **H. Goetz:** *Andantino* ur Sonatine op. 8, **G. F. Lange:** *Melankoli;* sång med piano: **Gösta Geijer:** *Harpolekarens sång* ur »Vapensmeden» af V. Rydberg för baryton (e—e).

Obs.! **Karl Valentins** pianostycke ***Om Våren*** *har vunnit mycket bifall,* speladt af kompositen å Marteau-Viardot-Valentin-konserterna.

I Musik- och Bokhandeln har i dessa dagar utkommit:

Populär

Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny, lättfattlig undervisningsmetod för barn, öfversatt och bearbetad efter

Prof. **H. von Bocklet.**

Häft. 3 kr., i pappband 3: 50, clothband 4 kr.

»Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige.»
(Gotlands Allehanda.)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
17 Fredsgatan 17.

Rekommendations-intyg från alla verldens länder. — Illustrerad priskurant gratis. — Solida kommissionärer sökas.

Oscar Lejdström,
Sånglärare.
Mäster-Samuelsgatan 35.

J. G. MALMSJÖ

GÖTEBORG

Etablerad 1843.

Kongl. Hofleverantör.

Tjuguen **första** pris, in- och utrikes.

Flyglar och **Pianinos**

Beqväma afbetalningsvilkor.

Talrika vitsord från framstående musici och konstnärer, bl. a. från **Alfred Reisenauer, Professor Franz Neruda, Alfred Grünfeld, Moritz Rosenthal, Prof. Franz Mannstädt, Dir. Aug. Körling, Mad. Teresa Carreno, Fru Margareta Stern, Fru Hilma Svedbom, Fröken Tora Hwass** samt **Kungl. Musikaliska Akademien** och **Göteborgs** mera framstående musici och musiklärarinnor.

Skandinaviska Orgelfabrikens
Kammarorglar,

hvarå de nyaste uppfinningar och förbättringar tillämpas, äro af våra förnämsta orgelkännare såväl i Stockholm som i landsorten *enhälligt* vitsordade för att vara de **bästa** i norden tillverkade. Prisbelönta i Köpenhamn 1888 (enda pris med medalj), i Norrköping 1889, i Helsingborg 1890 (första pris). Priskuranter sändas på begäran franko.

Skandinaviska Orgelfabriken.
Kontor och utställning i Stockholm:
Mästersamuelsgatan 24.

Festmarsch

vid **H. M. Konung Oscar II:s 25-års Regerings-Jubileum** den 18 Sept. 1897 af **N. G. Strömberg,** Musikdir. vid Kronpr. Husarreg.

Pris 1 Krona. (G. 52 615.)

Aug. Elfåkers Musikskola

Rådmansgatan 82, 2 tr. upp.

Undervisningsämnen: **Orgel, Harmoni, Kontrapunkt, Komposition** och **Instrumentation.**

Anmälningar mottagas alla dagar kl. 12—2 e. m.

Svensk Musiktidning

utkommer 1897 efter samma plan som förut, innehållande ***populär läsning i musikaliska ämnen, porträtter*** *med* ***biografier*** *och* ***musikbilaga****. Tidningen utgifves såsom förut två gånger i månaden (utom juli—aug., »den döda säsongen») till ett pris af* ***5 kronor*** *pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å* ***Expeditionen, Kungstensgatan 56,*** *3 tr., i* ***bok-*** *och* ***musikhandeln,*** *å posten och tidningskontor. I landsorten prenumereras bäst å* ***posten****.*

Porträtter i nr 1 Alb. Rubenson, nr 2 Fr. Schubert, nr 3 Math. Linden (som Orfevs), **nr 4 Frida Schytte, nr 5 Herman Brag, nr 6 C. J. Lindberg, nr 7 Aulinska qvartetten** (Tor Aulin, C. Sandqvist, A. Bergström, B. Carlson, Vilh. Stenhammar), **nr 8 L. Zetterqvist, nr 9 Joh. Brahms, nr 10 Harald Molander. Illustration: Teater- och musikutställningens paviljong; nr 11—12** (27 porträtt): **I. Holter, F. Rung, C. Nordqvist R. Henneberg, I. Hedenblad, F. Neruda, F. Berwald, L. Norman, A. Söderman, S. Saloman, I. Dannström, G. Wennerberg, V. Svedbom, I. Hallström, K. Valentin, A. Hallén, E. Sjögren, V. Stenhammar, T. Aulin;** Tonsättarinor: **V. Aulin, E. Andrée, H. Munktell, Lago (L. Netzel).** — Fruar **C. Östberg, M. Linden,** hrr **A. Ödmann, C. F. Lundqvist** (Pris 50 öre); **nr 13 Saint-Saëns, nr 14 Konung Oscar II** (civil, jemte afbildning af haus till Musikaliska akademien skänkta porträtt och dennas medalj öfver honom).

J. LUDV. OHLSON

STOCKHOLM

16 Regeringsgatan 16

Flyglar, Pianinos och **Orgelharmonier** af de bästa *svenska* och *utländska fabriker* i **största** lager till **billigaste** priser under fullkomligt ansvar för Instrumentens bestånd.

Obs.! **Hufvuddepot** för **Blüthners** verldsberömda Flyglar, samt **Rönischs & Steinweg Nachfolgers** utmärkta Pianinos.

Innehåll: Sigrid Arnoldson (med porträtt). — Musik under utställningen (Den stora musikfesten. Andra konserter. Den stora sångarfesten.) — Musikbref från Paris af G. S. — Dödsfall inom musik- och operavärlden 1896. — Från scenen och konsertsalen. — Från in- och utlandet. — Annonser.

Stockholm, Kôersners Boktryckeri-Aktiebolag, 1897.